

Zamanı Yüklenmek

1.

Bu bekleyiş, bu zaman, beni yedi!
Çocuk sordu annesine,
"Cennette zaman yok di mi?"

Umarım,
Ne kum vardır, ne cam,
Ne güneş, ay, daire, çubuk,
Ne de kozamızdaki evrimleşmemiş kabuk.

Dünyada gerçekten "insan" var mı?
Türeme, cennetten kovulunca mı, Genesis bozulunca mı?
Yoksa, son örneği miyim türümün,
İnsan değil miyim yoksa?
Et ve ruh değil mi ellerim?
"İnsanlığını" nihayet bir gün anlayanlar gibi,
Kaldıramayıp intihar eder miyim?

Aczin havuzunda kibir; şeytan,
Kucağına almış zamanı.
Her gün kendi dirilişine geç kalan
Yoksa o beklediğim deccal ben miyim?

2.

Celladım beni seviyor,
Bunu biliyorum.
Çünkü ölümümü o da istiyor.
Kılıç ininceye kadar,
Sayı saymak istedim,
Saydım,
Bitti.
Şimdi ben sonsuz muyum?

Zamanın o kutlu(!) bozguna akışından değil,
Aslında sevgilimin ölümünden korkuyorum,
Çiçekleri sularken pencereden sarkışına bakamayışım da bundan.
Sonra menekşeyi sevmeyişim,

Rengini, benden uzak duran
Ölümün dudaklarından almasından.

Serdar Gülsoy